

मराठी दिवस स्पर्धा

२/२०/१२

एक छोटा मुलगा होता. त्याचे नाव होते रोहन. त्याला त्याच्या उमा वाढकिव साम्रा आजोबांनी एक सुंदर जांभळी सायकल दिली होती. ती त्याला इतकी आवडायची, की तो जरासाही वेळ मिळाला की ती चालवायचा.

एकदा असोच सुद्धा, रोहन सायकल चालवत लांब गेला. त्याला एक जंगल लागले. त्याला हे जंगल चांगले भाडूती होते. जंगलात खूप झाडे होती. झाडावर खूप पक्षी होते. जरा पुढे खूप सुंदर रंगबिरंगी फुले होती. रोहन मज्जत पुढे चालला होता.

तेवढ्यात काय झाले कळू कळू दहा झाले. जोरात गडगडाट सुरू झाला. समळ छोटेछोटे प्राणी धावून गेले. सस, सारी आणि पक्षी आपआपल्या घरात जाऊन बसले. रोहनला पहिल्यांदा लक्षात आल नाही पण जेव्हा जोरात पाऊस सुरू झाला तेव्हा त्याला वाटायला लागले की अरे, परकून घरी जायला पाहिजे. पण पाऊस फारच वाढला तेव्हा त्याला "म्याव-म्याव" असा छोटासा धावरलेला आवान आला. रोहनने टूकडे तिकडे पाहिले त्याला काहीच दिसले नाही. मग त्यानी झाडावर पाहिले, तरे काय त्याला एक मोजक्य फिल्म

झाडावर बसले रोहनच एक मन म्हणते होते "विच्छाड फिल्म. त्याला वाचवोयलाच पाहिजे." तरे दुसरे मन म्हणते होते की "नाही नाही परकून घरी उ गेल पाहिजे. आ.इ ही वाढकिव असले आणि जास्त वेळ पावसात थांबले, तरे इतकी सुंदर

नवीन. सायकल दिली आहे आजोवानी,
 ती गुंजन जडिल ना!" सायकलचा विचार
 मनात येताच रोहन चावसाची पवी न करता
 सायकलवर वसून निघालाही, पण
 पाऊस इतका वारला इतका वारला की त्याला
 काहीच दिसना, मग तो पुरतं मारत फिरला.
 तितक्यात काय झालं- रस्त्यात एक
 फांदी पडली होती. ती आधीच रोझला
 दिसली नव्हती, आणि रोहन व त्याची सायकल
 उरले दोन्ही मसापकी हुंता उडाले. सायकल
 हाकीकडे जाऊन पडली आणि रोहनही
 पडणार इतक्यात समोर एक झाडाची
 फांदी आली आणि माजराचे पिल्लुही
 आले रोहनत पिल्लाला पकडले आणि
 रोहन व माजराचे पिल्लु सली पडले.
 रोहनला सरचटम ग्राडस, पण पिल्लाला
 वाचवता आल्याची त्याला फिरच
 आनंद झाला होता. तेवढ्यात पाऊसही
 थांबला होताच, एक छोटा मुलगाही आला
 धाकत धाकत. तो त्याच्या माजराच्या पिल्लाला
 साधत होता. रोहनने त्याला पिल्लु दिले
 आणि ती आनंदाने धरी गेला.

त्याने आज एक चांगले काम केले होते
 व त्याला एक नवीन मित्रही मिळाला होता.